

Nhảy Dù & Cây mùa Xuân Thương Phế Binh

Đến hẹn lại lên .. trong những ngày cuối năm khi mà người VN chuẩn bị tung bừng cho một ngày đầu mùa Xuân đón một cái Tết Âm Lịch ..mà ta thường quen gọi là Tết Nguyên Đán . Đất nước đang vào Xuân . không khí mùa Xuân đã tràn về khắp mọi nhà và rồi để ta hiểu thêm về giá trị của mùa Xuân ở VN hôm nay .. 40 mùa Xuân đã đi qua .. Cứ mỗi dịp Xuân về , Tết đến , lòng của những người lính VNCH .. Lại nhớ về những kỷ niệm xưa ..Nhớ những đêm giao thừa xa xưa năm ấy .. Trong lòng họ lại quặn đau khi nghĩ về sự hy sinh của những chiến hữu trong những năm tháng chiến tranh ác liệt .. Những người anh hùng đã nằm lại trên mảnh đất này .. Họ là ai..? Họ là những người lính VNCH ..Những người đã anh dũng chiến đấu suốt 21 năm để bảo vệ miền Nam Tự Do .. Có nhiều người đã nằm xuống hay đã chết trong các trại tù được mệnh danh là “ Trại Cải Tạo “ thể cho nên đúng là trên cõi đời này không có cái gì được gọi là trọn vẹn cả ..Khi mà đất nước hôm nay cái bóng thời gian đã đổ ập xuống cung đường đời đã nhuộm màu hoàng hôn đỏ thẫm .. có lẽ đã đến lúc cái gì của Ceasar hãy trả lại cho Ceasar .. hãy trả lại chiến tranh cho chiến tranh và trả hết lại cho con người cái gì thuộc về con người .. người xưa có nói :..Một nền Hòa Bình tồi tệ còn Bĩ ố hơn cả chiến tranh ..Đối với người dân VN hôm nay chuyện này là chuyện ai ai cũng biết .. Ai cũng nói tới . người lính VNCH không thể chấp nhận một biểu tượng mà họ không hề biết , không hiểu , không có những kỷ niệm đẹp . Không hy sinh xương máu để bảo vệ nó ..VNCH mặc dù là một xã hội chưa thật sự hoàn chỉnh ,Nhưng nó đã hình thành được mọi cơ cấu của một xã hội văn minh , công bình và dân chủ .. Những người lính trong quân lực Việt Nam Cộng Hòa trong đó có gia đình Mù Đỏ tuy rằng họ không tồn tại trên mặt giấy tờ , cũng như trên thực tế .. Nhưng tinh thần tự do , bất khuất , tự chủ dân tộc của họ luôn mãi mãi bền vững theo thời gian .. Một mùa Xuân đi qua là ta già thêm một tuổi .. và tất cả những người lính già như chúng ta đều phải chết theo luật của tạo hóa..rồi đây chúng ta sẽ chết trong bóng tối như mọi người thôi..Nhưng chỉ có những người nặng với người đã Khuất và những người thương binh đang đau khổ sống trong một thế giới mà họ không được phép làm người .. Thì những người đó sẽ mãi mãi ở trong lòng dân tộc thôi ..! Và cứ mỗi độ xuân về người lính VNCH ..Ai cũng nhớ đến những mùa Xuân đã qua .. Thôi thì chúng ta hãy “ Đón Xuân này ta nhớ Xuân xưa “ Nhớ và hồi tưởng lại những mùa Xuân mà một thời vàng son nay đã không còn nữa ..! Chúng ta hãy ôn lại những mùa Xuân năm đó ... Giống như chiếc “ **Hộp Đen** “ đã được mò tìm từ dưới đáy sâu thẳm của cuộc đời ..Đôi khi trong quá khứ cho ta những giây phút ngày tháng khó quên khi mùa Xuân đến làm cho chúng ta không thể hình dung nó như thế nào trong khoảnh khắc hay thời điểm đó ..Hãy cảm nhận và tìm lại những mùa Xuân của một thời lưu luyến ..Mùa Xuân năm 1974.. Tiểu đoàn 5 Nhảy Dù ..đang nằm trong khu vực thuộc thôn Văn Xá (Huế) chốt tiền đồn của tôi nằm xa nhất sát với dãy Trường Sơn ..giáp với chốt tiền đồn của tiểu đoàn 9 Nhảy Dù ..và giao thừa đến khi mà Radio đếm số ngược 9..8..7..rồi 0..chào mừng năm mới ..tất cả mạnh ai lấy súng bắn chỉ thiên thay cho tiếng pháo .. rồi bên phía của TD 9 ND cũng bắn luôn ..dù rằng không có sự sắp đặt trước nhưng đó là “ luật bất thành văn “ ai ai cũng đã tự tìm cho mình từ 3 đến 4 băng “ **đạn lửa** “ từ trước đó để chuẩn bị cho đêm giao thừa ..Những viên đạn lửa nối đuôi nhau bay vào không gian của một đêm giao thừa tối thui để rồi bước vào một năm mới ..Giao Thừa của người lính Nhảy Dù chỉ có vậy thôi .. rồi mùa xuân năm 1975 ..TD 5 ND đóng quân ở cao điểm 1062 huyện Thường Đức – Đức Dục.. Đà Nẵng ..Mùa Xuân đó là mùa Xuân cuối cùng của người lính áo hoa mù đỏ .. nàng xuân đã ra đi mà mãi đến nay vẫn chưa quay trở lại với người lính giấy Saut nón sắt... Những năm xưa trước 1975 của dân tộc .. truyền thống của người Sài Gòn là : các đoàn thể cùng các nhà hảo tâm tổ chức nhiều hoạt động chăm lo cho người nghèo cơ nhỡ ..các chiến sỹ ngày đêm bảo vệ cái miền Nam tự do ngày đó ta thương nghe và gọi là “ **Cây Mùa Xuân Chiến Sỹ** “..Nó là một sinh hoạt của người dân miền Nam gần như đó là một truyền thống rồi .. ngày trước ..tức trước ngày 30-04-1975 Khi miền Nam chưa bị người cộng sản miền Bắc xâm chiếm ..Thì khi Tết đến cả nước từ thành thị đến thôn quê đều treo khẩu hiệu “ **Vui Xuân không quên ơn các anh chiến sỹ** “ còn nơi các đơn vị ..trong đó có đơn vị nơi tôi đóng quân thì treo khẩu hiệu “ **Vui Xuân nhưng không quên Nhiệm Vụ** “. Những khẩu hiệu đó là để nhắc nhở ta rằng mọi người đều có bổn phận của mình ..Cùng góp tay nhau gửi đến những chiến sỹ đang xông pha ngoài mặt trận để bảo vệ cho người dân ở hậu phương hưởng một cái Tết an bình và hạnh phúc .. Nó là một truyền thống văn hóa tốt đẹp của người miền Nam - Việt Nam .. Nhạc sỹ Trần Thiện Thanh có nói : “ **Nếu mai (rừng) không nở anh đâu có biết Xuân về hay chưa** “ bài hát nói lên người lính chiến mãi ghi tay súng nơi chiến tuyến xa xôi.. Họ đã quên đi mọi sự nơi phồn hoa náo nhiệt .. để cho một hậu phương yên bình đón Tết vui Xuân .. 40 năm đã đi qua trong kí ức “ **Cây Mùa Xuân Chiến sỹ** “ vẫn còn là hình ảnh đậm nét trong lòng một thế hệ mà nay những người đó ai ai cũng đều có tuổi .. Đang lúc hồi tưởng về những mùa Xuân xa xưa năm ấy ..Bỗng dưng chuông điện thoại reo lên . số phone bên kia thì lạ quắc . khi tôi bắt máy thì có một giọng nói vang lên : (Anh Thái tôi là một người lính Mù Đỏ như anh và cũng còn đang ở quê nhà..tôi biết rõ và rất rõ về anh .. nay tôi muốn trao tặng cho các anh thương phế binh 10 phần quà nhờ anh trao lại cho họ .. Vì theo tôi cũng như anh đã biết TPB .VNCH hiện nay thiệt có mà giả thì cũng tầm lum .. Nhờ anh giúp dùm tôi.. nếu anh đồng ý thì cho tôi số tài khoản ATM của anh ..) sau một phút suy nghĩ tôi đồng ý .. vì theo tôi nghĩ đây là một việc thiện .. không lẽ luật pháp VN cấm chuyện cứu trợ này sao..? và rồi tôi phone cho mù đỏ Chánh hay tin .. và tài chánh thì tôi đưa cho Chánh giữ .. trên nguyên tắc khi 2 người biết chuyện thì nó sẽ minh bạch hơn .. Tôi và Chánh cứ phân vân mãi TPB.còn ở trong nước thì quá nhiều ..và rồi với số quà nhỏ nhỏ này mình sẽ giúp đỡ cho ai đây..! “ Tiếng lành thì đồn xa “ không biết sự việc trên vô tình đến với cô **Loan Trần** hiện đang sinh sống ở Canada .. cô ta gửi cho tôi một cái e-mail thật là xúc động và có tình con người .. Dù rằng tôi chưa lần nào gặp cô **Loan Trần** ..vì cách xa nhau hơn ½ vòng trái đất .. cô **Loan Trần** nói : anh Thái ơi với số quà đó thì sẽ có người có , người không .. tội cho các anh ..Thôi thì anh cho biết tất cả những người nào mà anh biết là TPB.VNCH .thật sự anh lên danh sách đi . **Loan** sẽ hỗ trợ tiếp cho anh..

Tôi và Chánh quyết định gần Tết đến rồi ta cho các anh thắng tiền mặt luôn đi ..hoàn cảnh mỗi người mỗi khác ..ai cần thứ gì thì họ sẽ xử dụng vào món quà đó ..ai ở bệnh viện mình vào thăm và động viên .. ai ở xa mình gửi tiền cho họ .. như vậy nó thiết thực hơn ..

Tạo hóa đã cho mỗi con người mỗi tính cách khác nhau ..người thì có lòng đố kỵ , ích kỷ ..Người thì thích tranh đua .. có người thì sống chan hòa , thương người ..luôn nghĩ đến những người trong hoàn cảnh khốn khó ..Người Việt mình gọi nôm na những người đó là những người có “ **Tấm lòng vàng** “ ..tấm lòng vàng là hạt giống tốt , nó có thể biến sự thù hận thành sự thứ tha , biến sự giả dối thành sự chân thật , biến sự ích kỷ thành bao dung ..**Loan Trần** một phụ nữ có “ **Tấm lòng vàng** “ . biết sống vì người khác , biết hy sinh biết tương trợ giúp đỡ mọi người , một phẩm chất cao đẹp nhất của một con người . làm cho con người được gần với con người hơn và làm cho cuộc sống này nó có ý nghĩa thêm hơn ..trong tấm lòng của **Loan Trần** nó luôn tiềm ẩn mà ta đã thấy , nó như hạt mầm mà ta chỉ cho một chút nước của tình yêu thương , là nó sẽ nảy mầm và trở hoa với bao điều tốt đẹp .. Không thiếu những tác phẩm văn học nói về những tấm lòng vàng .. không riêng gì **Loan Trần** mà mỗi người trong chúng ta ai ai mà không xúc động trước hình ảnh những người Thương Phế Binh VNCH .. cut cả 2 tay có người cut chân lê lết đi bán từng tờ vé số để sống cho cuối đời còn lại ,.. Hãy hình dung nếu một ngày nào đó xã hội này đánh mất đi những tấm lòng vàng như **Loan Trần** hay (mạnh thường quân đầu tiên) ..thì lúc đó xã hội này chỉ còn trơ lại sự khô cằn , đổ nát .. Chính nhờ những tấm lòng đó đã đem trái tim yêu thương , giúp đỡ con người được xích lại gần với nhau hơn..!

Vài hình ảnh “ **Cây mùa Xuân thương phế binh 2015** “

Các anh thương phế binh Việt Nam Cộng Hòa

Đôi lúc ánh sáng trong cuộc đời của những người thương phế binh Việt Nam Cộng Hòa đã bị vùi dập và lịm tắt ..nhưng nó đã được nhen nhúm bởi tia lửa của những tấm lòng vàng như : mạnh thường quân đầu tên và cô **Loan Trần** ..Mỗi người trong chúng ta hãy nghĩ tới những người đã đốt lên ngọn lửa đó .. Thay mặt cho TPB quê nhà chúng tôi xin kính gửi đến MTQ đầu tên và cô **Loan Trần** lời cảm ơn và lòng biết ơn sâu sắc nhất .. Kính

Sài Gòn ..February.10th.2015
 MĐ. Bùi văn Thái